

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **W. B.**

skazanego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 stycznia 2024 r.

na posiedzeniu wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 21 stycznia 2023 r., sygn. akt II AKa 503/21;

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 16 sierpnia 2021 r., sygn. akt XVIII K 290/20

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego wniósł do Sądu Najwyższego kasację od powołanego wyżej wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie, wnosząc jednocześnie o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia z uwagi na problemy zdrowotne W. B.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny.

W myśl art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji.

Z zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych i wykonalnych orzeczeń, określonej z art. 9 § 1 i 2 k.k.w. wynika, że wstrzymanie wykonania

orzeczenia może mieć miejsce jedynie w sytuacjach wyjątkowych. Uwzględniając treść art. 532 § 1 k.p.k. i umiejscowienie tego przepisu w systemie regulacji prawa procesowego i wykonawczego można stwierdzić, że zastosowanie tego przepisu winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa. Z tego typu następstwami może się natomiast wiązać fakt wykonania kary w relacji do rangi i doniosłości sformułowanych w kasacji zarzutów, których uwzględnienie jest w najwyższym stopniu prawdopodobne (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., sygn. akt V KK 145/14).

Sąd Najwyższy nie powziął jednak wystarczającego przekonania, iż podniesione w kasacji zarzuty, są rangi wskazującej na niemal oczywistą i nie nasuwającą wątpliwości zasadność tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, a dopiero takie ustalenie mogłoby przekonywać o potrzebie odstępstwa od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnego orzeczenia. Konstatacja ta nie zmienia oczywiście faktu, że zarzuty te będą rozpoznane w postępowaniu kasacyjnym, w którym nie są wykluczone wszystkie przewidziane co do nich rozstrzygnięcia (art. 537 § 1 k.p.k.).

Podstawą do skorzystania z instytucji, o jakiej mowa w art. 523 § 1 k.p.k., nie mogą być natomiast – eksponowane przez obrońcę – problemy zdrowotne skazanego. Stan zdrowia skazanego jest bowiem stale monitorowany w warunkach zakładu karnego, gdzie skazany będzie miał zapewnioną opiekę medyczną.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[as]

[J.J.]

